

HÍR

Az Országúti Ferences Templom Hirdető Lapja

**„Harcolni fognak
ellened,
de nem győznek le,
mert veled vagyok
és megszabadítlak –
mondja az Úr”**

(Jer 1,19)

VIII. évfolyam 4. szám

Évközi 3. vasárnap

2007. január 21.

Szent Erzsébet, a legendák szentje

Szent Erzsébet évében folytatjuk sorozatunkat a Szent Erzsébet életéről szóló legendákból. Adja Isten, hogy példáján felbuzdulva mi is egyre tevékenyebben szeressük a mi korunk és társadalmunk szegényeit.

Emberileg szomorú sors jutott osztályrészül. Az imitatio Christi alapján gyakorolt tetteit, szenvedését életében nem ismerték el, földi pályája gyermekkorától haláláig tele volt mellőzéssel, megaláztatással, rágalmazással, gyűlölködéssel, sőt üldöztetéssel. Halála után a nemesség és az udvar haragja ellenségeskedése lassanként magasztaló csodálattá változott át. Közel és távollakók feltartóztathatatlan tömege özönlött most már koporsójához, majd sírjához, s a társadalom minden rétegéből hallatszottak hangok, melyek példás, jótékony életéért szentté avatását sürgették.

Isten szolgálóleányának érdemeit – mondja Caesarius von Heisterbach – azzal nyilvánította ki a földön, hogy

sírján sok csodát cselekedett. Közbenjárására vakok, némák, bénák, süketek, betegek gyógyulást nyertek, mondják, hogy halottak is feltámadtak. Caesarius von Heisterbach ez az állítása a középkori ember felfogásának és hitének hű tükröképe. Lelkéhez a csoda a konkrét valóság erejével kapcsolódott. Amit az értelem tagadott, azt a hit valósága pótolta. IX. Gergely pápa 1232. október 13-án és 14-én kelt iratában megjelölte a csodák hitelesítéseinek útjait: „a csodákat éppúgy, mint minden más tény, bizonyítani kell, és minél feltűnőbb a csoda, alapjának annál meggyőzőbbnek kell lennie.” A szemtanúknak esküvel megerősített vallomásai igazolják a csoda megtörténtét s ez alapul szolgált a szent kanonizálásához.

A keresztes hadjáratok vitézei súlyos természetű járványokat hoztak a forró égöv országaiból: lepra (bélpoklosság) és pestis fertőzte meg a nyugati államok népeit. Ezekkel a betegségekkel szemben

tehetetlenül állt az akkori orvoslás; egyetlen óvintézkedésnek számított a fertőzött életképtelenek városnegyedekbe való elkülönítése, kórházakba való internálása. A bélpoklosok szeparálása már az Ótestamentum, a rabbik iratai, a talmud, törvényszerű intézkedéseket hoztak s az ember közösségtől való eltiltással szinte élő halottakká tették őket.

A pusztító betegség áldozatait eleinte kis kunyhókba, széna-szalma fekvőhelyekre helyezték. Csak később, a XIII. század második felében került sor lepratelepek létesítésére. A kilátástalan helyzetben élő bélpoklos nemcsak testi, hanem lelki támogatásra szorult, tehetlensége testét-lelkét egyaránt felőrölte.

A világtól megvetett és kitzasztott szerencsétlenek gyakran élvezték a vartburgi vár úrnőjének adományait. Erzsébet könyörületessége nem egy-egy odavetet szóban, darab kenyérben, hanem az irgalmas szeretet lehajlásában nyilvánult meg; írt csepegtetett a fájdalomtól sajgó sebbe, megsimogatta, sőt, meg is fűrésztötte a beteget. Nem undorodott a bélpoklos visszataszító fekélyeitől, leküz-

dötte az irtózatot, megtagadta természetét. Nagycsütörtökön sok leprás betegnek megmosta lábát, kezét, megcsókolta sebeiket, leült melléjük, vigasztalta és megajándékozta őket.

A legenda szerint egy alkalommal Erzsébet az egyik bélpoklost megfürdette, s Lajos ágyába fektette. Anyósa, Zsófia „Numburg”-ból váratlanul hazatérő fiát kezénél fogva a beteghez vezeti. A fiatal tartománygróf haraggal lebbenti fel a takarót, de abban a pillanatban nem egy szegény bélpoklost, hanem magát a keresztre feszített Üdvözítőt pillantja meg. Ezzel a csodával Erzsébet meggyőzi hozzátartozóit cselekedeteinek helyességéről. A Passional kiszínezi a történetet, Lajos térden állva elmondott imájával fejezi be a legendát.

(folytatjuk)

Imádság: Mindenható Atyánk! Te Szent Erzsébet példáján megmutattad, hogy aki önfeláldozóan segíti embertársait, az könnyebben viseli saját keresztyét. Segíts minket, hogy tevékenyen szeressük a rászorulókat, és ebből vigasztalást és erőt merítsünk! Ámen.

HUMOR:

Kérdezik a rabbit:

- Mondd rabbi, le lehet-e vágni egy kotlós tyúkot?
- Nem tudom fiam. Várjunk egy napot, hátha Isten tud megoldást erre a kérdésre.

Másnap:

- Képzeld rabbi, az éjjel a menyét elvitte a kotlóst meg a tojásokat!
- Hmm... frappáns megoldás!

FONTOS!

Kérjük, hogy aki a 2006-os év folyamán az **Országúti Ferences Ifjúsági Alapítvány** számára adományt fizetett be, **nevét, címét és adóazonosító jelét mielőbb juttassa el az alapítványhoz** postán (1024 Bp. Rómer F. u. 4), vagy a templom-portaablaka melletti postaládába, vagy e-mail-en (orszagut@ofm.hu). Ennek hiányában az adókedvezmény igénybevételéhez szükséges igazolást nem tudjuk elküldeni. Köszönjük.

Az Eucharisztia őrzése

„Senki nem mondhatja: az Eucharisztia az evésre való, nem a szemlélődésre. Az mégsem „közönséges kenyér”, mint ahogyan a legrégebbi hagyományok mindig is hangsúlyozzák. Őt enni (...) egy spirituális, a teljes embert érintő folyamat. Az Őt „enni” értelme: Őt bebocsátani magamba, úgy hogy az énem átalakul és megnyílik a nagy „Mi”-re, úgy hogy mi benne „egyetlen” leszünk (Gal 3,17). Így az imádás nem áll ellentétben az áldozással, de nem is mellette van, hanem az áldozás csak akkor éri el a maga mélységét, hogyha az imádás kíséri és övezi. A tabernákulumbeli eucharisztikus jelenlét nem jelent az Eucharisztia melletti vagy az Eucharisztia ünneplése helyetti másik felfogást, hanem ez voltaképpen annak teljes megvalósulása. Ennek a jelenlétnek az a következménye, hogy a templomban mindig van Eucharisztia. A templom sohasem válik holt térré, hanem annak az Úrnak a jelenléte folyamatosan élte, aki az Eucharisztia ünnepléséből ered, minket magába bevezet, és lehetővé teszi, hogy mindig részesei lehessünk a kozmikus Eucharisztjának. Melyik hívő ember nem tapasztalhatta volna ezt? Egy olyan templom, ahol a tabernákulum előtt az örökmécses ég, mindig élő, mindig több, mint egy kőépítmény. Abban mindig vár rám az Úr, engem hív, engem is „eucharisztikussá” akar tenni. Így készít elő engem az Eucharisztiaira, így mozgósít az Ő újbóli eljövételére.”

Forrás: J. Ratzinger bíboros: A liturgia szelleme c. könyv (Szent István Társulat, 2002. 81-82 oldal)

Árpád-házi Szent Erzsébet nyomdokain járva

számunkra is fontos, hogy fölfedezzük a szegényt, a nélkülözött, a bajban lévőket és segítségére siessünk anyagiakban, lelkiekben. Szent Erzsébet évéhez kapcsolódva Plébániánk több kezdeményezést is elindít szegényeink megsegítésére:

A LEMONDÁSOK PERSELYE egész esztendőben várja azon testvérek adományait, akik hétköznapi életükben valamiről lemondást vállalnak, melynek értékét a plébánia által támogatott szegényeknek szeretnék eljuttatni. Az elmúlt két során 110.704,- Ft. gyűlt össze. Köszönjük! A *Lemondások perselyének* adományait a plébánia Karitászi szolgálata juttatja el a rászorulókhhoz.

Kérjük, jelezze az alábbi szelvény kitöltésével, ha olyan nyugdíjast vagy családot ismer, ahol az alapvető szükségletek beszerzéséhez!

A kitöltött szelvényt dobja a templom közepén elhelyezett **Lemondások perselyébe**, vagy a porta mellett, az erre **kijelölt levélszekrénybe!**

A rászoruló neve:

A rászoruló pontos címe:

Javasolta:

Templomunk programjai (2007. január 21. – 2007. február 4.):

Január 21-28. között lesz a keresztények egységéért rendezett **ökumenikus imahét**.

Az imahét ünnepélyes megnyitójára 2007 január 21-én, vasárnap délután 6 órakor Budapesten, a Deák téri evangélikus templomban kerül sor. Igét hirdet D. Szebik Imre ny. püspök, a Magyarországi Egyházak Ökumenikus Tanácsának elnöke, szentbeszédet mond Dr. Erdő Péter bíboros, a Magyar Katolikus Püspöki Konferencia elnöke. Részletek a hirdetőtáblán. Kérjük a testvérek imáit a keresztények egységéért.

Január 22-én, hétfőn este fél 6-tól az ökumenikus imahét keretében közös imádság lesz templomunkban.

Január 24-én, szerdán Szalézi Szt.Ferenc, emléknapja lesz.

Január 25-én csütörtökön Szent Pál apostol megtérésének emléknapja lesz.

Január 26-án, pénteken Szent Timóteus és Szent Titusz emléknapja lesz.

Január 31-én, szerdán Bosco Szent János emléknapja lesz.

Január 28-án, vasárnap a 11-es és az esti 6-os misén lesz a katekumenek és a bér-málkozó fiatalok hitvallási szertartása. Kérjük a testvérek imáit a szentségek felvételére készülő fiatalokért.

Február 2-a elsöpéntek, egyben Gyertyaszentelő Boldogasszony ünnepe, a szerzetesi hivatás napja. Délelőtt 10 órakor is lesz szentmise. Az esti 6-os szentmise keretében a szerzetesestestvérek megújítják fogadalmukat. Erre a szép ünnepünkre más szerzeteseket is meghívtunk, szeretettel várunk mindenkit. A mise elején gyertyaszentelés lesz, kérjük, hogy a testvérek hozzanak magukkal gyertyát.

Február 3-a szombat, Szent Balázs püspök és vértanú emléknapja. Balázsáldást a szombati és a vasárnapi misék végén adunk.

Február 4-e elsővasárnap, délután 5-6 óra között Szentségimádást tartunk.

Február 10-én, szombaton tartjuk meg plébániánk farsangi bálját. Jegyek a vasárnapi misék végén és hétköznap az irodában kaphatók.

A Plébános atya fogadó-ideje legközelebb február 5-én hétfőn 16-18 óráig lesz.

Az Országúti Ferences Plébánia Szent István vértanú templomának lapja.

Megjelenik kéthetente az Országúti Ferences Ifjúsági Alapítvány gondozásában, 1200 példányban.

Felelős kiadó P. Horváth Achilles ofm. plébános.

A plébánia-iroda nyitva: hétfőn 8³⁰-11⁰⁰, keddtől péntekig 8³⁰-11³⁰ és 16³⁰-18⁰⁰.

Cím: 1024. Budapest, Margit krt. 23. A rendház telefonja: 212-5628. Iroda telefonja: 315-0944.

E-mail: orszagut@ofm.hu WEB: www.orszagut.ofm.hu/hirharang